

ΑΡΙΘΜΟΣ 1952/2007
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Δεκεμβρίου 2005, με την εξής σύνθεση: Κ. Μενουδάκος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος, Π. Πικραμμένος, Ν. Ρόζος, Ιω. Μαντζουράνης, Αικ. Σακελλαροπούλου, Σύμβουλοι, Μ. Τριπολιτσιώτη, Δ. Βασιλειάδης, Πάρεδροι. Γραμματέας η Γ. Σακελλαρίου, Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 4 Μαρτίου 2004 αίτηση:

του, κατοίκου Αττικής, οδός, ο οποίος εμφανίσθηκε στο ακροατήριο και δήλωσε ότι εγκρίνει την άσκηση του ενδίκου μέσου,

κατά των: 1) Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, 2) Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, 3) Υπουργού Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, 4) Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, οι οποίοι παρέστησαν με τους: α] Δ. Αναστασόπουλο Νομικό Σύμβουλο του Κράτους και β] Αθ. Αλεφάντη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και 5) Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος παρέστη με την Αγγελική Καστανά, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ΄ αριθμ. 136945/5.12.2003 κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας (ήδη Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης), Γεωργίας (ήδη Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) και Πολιτισμού και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου, Π. Πικραμμένου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τους αντιπροσώπους των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (διπλότυπα σειράς Α΄ υπ΄ αριθμ. 1258913 και 1523772 του έτους 2004).

2. Επειδή, με την υπ΄ αριθμ. 48442/28-9-2001 απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής (συνεδρίαση 44η) ολοκληρώθηκε το Α΄ στάδιο του Περιφερειακού Σχεδιασμού Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων Αττικής. Στη συνέχεια, κατά το Β΄ στάδιο σχεδιασμού, διερευνήθηκε από τον επιλεγέντα τεχνικό σύμβουλο ολόκληρη η περιφέρεια Αττικής για τον προσδιορισμό των «ευρύτερων κατάλληλων περιοχών», εντός των ορίων των οποίων έγινε και ο εντοπισμός των κατάλληλων θέσεων, και με το άρθρο 33 του Ν. 3164/2003 (Α΄ 176/2-7-2003) εγκρίθηκε η Β΄ φάση του σχεδιασμού

της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων της περιφέρειας Αττικής και καθορίστηκαν ως κατάλληλες για την Βορειοανατολική Αττική οι θέσεις «Μαύρο Βουνό» Γραμματικού και «Τρύπες - Πολυδένδρι». Τέλος, και μετά την εκπόνηση μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Α.Π. 136945/5-12-2003 κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε), Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας (ήδη Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης), Πολιτισμού και Γεωργίας (ήδη Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων), με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου «ολοκληρωμένη εγκατάσταση διαχείρισης αποβλήτων (Ο.Ε.Δ.Α.) Βορειοανατολικής Αττικής στη θέση «Μαύρο Βουνό» Γραμματικού. Με την υπό κρίση αίτηση ζητείται από τον αιτούντα η ακύρωση της παραπάνω κοινής υπουργικής απόφασης.

3. Επειδή, επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 2385/ 2005 απόφαση του παρόντος Τμήματος. Με την παραπάνω απόφαση υποχρεώθηκε η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου (ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) και η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της περιφέρειας Αττικής να αποστείλουν στο Δικαστήριο τη μελέτη του Β' σταδίου σχεδιασμού, καθώς και τα στοιχεία, τα οποία ελήφθησαν υπόψη για την ως άνω νομοθετική ρύθμιση που αφορά στον καθορισμό των κατάλληλων θέσεων. Μετά την έκδοση της πιο πάνω απόφασης, τα προαναφερθέντα στοιχεία απεστάλησαν στο Δικαστήριο.

4. Επειδή, ο αιτών, κάτοικος κοινότητας, ισχυριζόμενος ότι από την κατασκευή του επίμαχου έργου θα επιδεινωθούν σοβαρά οι όροι διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του, ασκεί με έννομο συμφέρον την υπό κρίση αίτηση.

5. Επειδή, στο άρθρο 4 του Συντάγματος (όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων), ορίζεται ότι : «1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και στο άρθρο 20 ότι : «1. Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει». Ακολούθως, στο άρθρο 24 του ίδιου Συντάγματος ορίζεται ότι : «1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων ... 2. Η χωροταξική αναδιάρθρωση της Χώρας, η διαμόρφωση, η ανάπτυξη, η πολεοδόμηση και η επέκταση των πόλεων και των οικιστικών γενικά περιοχών υπάγεται στη ρυθμιστική αρμοδιότητα και τον έλεγχο του Κράτους, με σκοπό να εξυπηρετείται η λειτουργικότητα και η ανάπτυξη των οικισμών και να εξασφαλίζονται οι καλύτεροι δυνατοί όροι διαβίωσης. Οι σχετικές τεχνικές επιλογές και σταθμίσεις γίνονται κατά τους κανόνες της επιστήμης. Περαιτέρω, στο άρθρο 26 ορίζεται ότι : «1. Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. 2. Η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση. 3. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια οι αποφάσεις του εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού». Τέλος, στο άρθρο 28 ορίζεται ότι : «1. Οι γενικά παραδεδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις από την επικύρωσή τους με νόμο, και τη θέση του σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού Ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου 2. Για να

εξυηρητηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση του νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών».

6. Επειδή, από τις παραπάνω διατάξεις συνάγεται ότι δεν αποκλείεται μεν η, κατ' απόκλιση από την συνήθη διοικητική διαδικασία που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία θέσπιση με τυπικό νόμο ατομικών ρυθμίσεων χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, στις οποίες περιλαμβάνεται η επιλογή χώρου εγκαταστάσεως βασικού έργου υποδομής, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι με τις ρυθμίσεις αυτές δεν θίγονται ατομικά δικαιώματα και δεν παραβιάζονται άλλες συνταγματικές διατάξεις ή αρχές, καθώς και οι σχετικοί ορισμοί του κοινοτικού δικαίου. Δεδομένου ότι πρόκειται πάντως, για απόκλιση από την αρχή της διακρίσεως των λειτουργιών, η θέσπιση ατομικών ρυθμίσεων χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού με τυπικό νόμο είναι δυνατή μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και, επομένως, οι λόγοι που επιβάλλουν την ανωτέρω απόκλιση και οι οποίοι ανάγονται όχι στη διαδικασία ψηφίσεως του νόμου, αλλά στις προϋποθέσεις ασκήσεως της νομοθετικής λειτουργίας, πρέπει να προκύπτουν από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου. Ο έλεγχος δε της απαιτούμενης από το Σύνταγμα συνδρομής των προϋποθέσεων αυτών υπόκειται στον οριακό έλεγχο του δικαστή (πρβλ. ΣΤΕ 1567/2005).

7. Επειδή, εξάλλου, με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 24 του αναθεωρημένου Συντάγματος έχει αναχθεί σε συνταγματικά προστατευόμενη αξία το οικιστικό, φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, από το οποίο εξαρτάται η ποιότητα ζωής και η υγεία των κατοίκων των πόλεων και των οικισμών. Οι συνταγματικές αυτές διατάξεις απευθύνουν επιταγές στο νομοθέτη (κοινό και κανονιστικό) να ρυθμίσει την χωροταξική ανάπτυξη και πολεοδομική διαμόρφωση της χώρας με βάση ορθολογικό σχεδιασμό υπαγορευόμενο από πολεοδομικά κριτήρια, σύμφωνα με την ιδιομορφία, την φυσιογνωμία και τις ανάγκες κάθε περιοχής. Κριτήρια για την χωροταξική αναδιάρθρωση και την πολεοδομική ανάπτυξη των πόλεων και των οικιστικών εν γένει περιοχών είναι η εξυπηρέτηση της λειτουργικότητας και της αναπτύξεως των οικισμών και η εξασφάλιση των καλλίτερων δυνατών όρων διαβιώσεως των κατοίκων, οι οποίες προϋποθέτουν και την ύπαρξη βασικών έργων υποδομής (πρβλ. Ολ. ΣΤΕ 1528/2003, 1567/ 2005).

8. Επειδή, περαιτέρω όπως προκύπτει από την διατύπωσή του, το νέο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 24 του Συντάγματος, το οποίο συμπληρώνει την βασική ρύθμιση περί χωροταξικής και πολεοδομικής οργανώσεως της χώρας και το οποίο ορίζει ότι «οι σχετικές τεχνικές επιλογές και σταθμίσεις γίνονται κατά τους κανόνες της επιστήμης» δεσμεύει όλα τα κρατικά όργανα, συμπεριλαμβανομένου και του κοινού νομοθέτη. Έχει δε την έννοια ότι ειδικά κατά την θέσπιση χωροταξικών και πολεοδομικών ρυθμίσεων τόσο η Διοίκηση όσο και ο κοινός νομοθέτης (στις εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες, σύμφωνα με τα αναφερθέντα στην προηγούμενη σκέψη είναι επιτρεπτό να επιβάλλονται με πράξη του νομοθετικού οργάνου τέτοιες ρυθμίσεις) οφείλουν, προς επίτευξη του τασσομένου σκοπού της εξυπηρέτησεως της λειτουργικότητας και αναπτύξεως των οικισμών και της εξασφάλισεως των καλλιτέρων όρων διαβιώσεως, να λαμβάνουν υπόψη τα πορίσματα και τις εφαρμογές των

επιστημών της χωροταξίας και της πολεοδομίας, αλλά και κάθε άλλης επιστήμης που έχει εφαρμογή στην συγκεκριμένη κάθε φορά ρύθμιση. Επομένως, νομοθετική ρύθμιση με τέτοιο περιεχόμενο είναι συνταγματικώς επιτρεπτή, μόνον εφόσον έχει ψηφισθεί μετά από εκτίμηση ειδικής για την προτεινομένη ρύθμιση επιστημονικής μελέτης (βλ. σχετικώς και την εισήγηση του εισηγητή της πλειοψηφίας κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος, κατά την οποία η διάταξη αυτή επιτάσσει στο νομοθέτη, τυπικό και κανονιστικό, να λαμβάνει υπόψη του και να σταθμίζει όλα τα δεδομένα, δηλαδή να προβαίνει σε συστηματικές και όχι αποσπασματικές ρυθμίσεις ύστερα από την αναγκαία επιστημονική προεργασία). Επιτάσσει, δηλαδή, στο νομοθέτη, τυπικό και κανονιστικό, οι τεχνικές κρίσεις και αξιολογήσεις, στις οποίες στηρίζεται η εισαγόμενη ρύθμιση, να διαμορφώνονται κατά τους κανόνες της επιστήμης. Εξάλλου, ο δικαστικός έλεγχος της τήρησης των κανόνων αυτών είναι οριακός και έχει ως περιεχόμενο την έρευνα του ζητήματος αν η ρύθμιση στηρίζεται σε επιστημονικά δεδομένα, χωρίς να εκτείνεται στον ουσιαστικό έλεγχο της ορθότητας των επιλογών και σταθμίσεων του νομοθέτη ή της κανονιστικής διοικήσεως (ΣΤΕ 1567/2005).

9. Επειδή, ενόψει της ανωτέρω συνταγματικής επιταγής του άρθρου 24 παρ. 1 για την προστασία του περιβάλλοντος εκδόθηκε ο Ν. 1650/1986 (Α' 160), με τον οποίο θεσπίστηκαν κανόνες αναφερόμενοι, πλην άλλων, στις προϋποθέσεις και στη διαδικασία για την έγκριση της εγκατάστασης δραστηριοτήτων ή εκτέλεσης έργων, από τα οποία επαπειλούνται δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον. Κατ' επίκληση δε εξουσιοδοτικών διατάξεων, τις οποίες περιελάμβανε ο νόμος αυτός, αλλά και σε συμμόρφωση προς τις οδηγίες 84/360/ΕΟΚ και 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 28ης Ιουνίου 1984 και της 27ης Ιουνίου 1985, αντιστοίχως, εκδόθηκε η Κοινή Υπουργική Απόφαση (Κ.Υ.Α.) 69269/5387/24. 10.1990 (ΦΕΚ 678 Β'). Εν συνεχεία, οι διατάξεις του ανωτέρω Ν. 1650/1986 τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με το νεώτερο Ν. 3010/2002, με τον οποίο επιδιώκεται η εναρμόνιση προς τις Οδηγίες 97/11/ΕΕ «για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον» και 96/61/ΕΕ «για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης». Ειδικότερα, στο άρθρο 1 του νόμου αυτού, με το οποίο αντικαθίσταται το άρθρο 3 του Ν. 1650/1986, παρέχεται εξουσιοδότηση για την κατάταξη, με απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., των δημόσιων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε τρεις κατηγορίες, καθεμιάς δυναμένης να κατατάσσεται σε υποκατηγορίες, καθώς και σε ομάδες κοινές για όλες τις κατηγορίες, ανάλογα με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον (παρ. 1) και ορίζεται ότι η πρώτη (Α) κατηγορία περιλαμβάνει τα έργα και τις δραστηριότητες που λόγω της φύσεως, του μεγέθους ή της εκτάσεώς τους είναι πιθανό να προκαλέσουν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον (παρ. 2). Με το άρθρο 2 του ίδιου νόμου, με το οποίο αντικαθίσταται το άρθρο 4 του Ν. 1650/1986, προβλέπονται τα εξής : «1.α. Για την πραγματοποίηση νέων έργων ή δραστηριοτήτων ή τη μετεγκατάσταση υφισταμένων, τα οποία έχουν καταταγεί στις κατηγορίες που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο, απαιτείται η έγκριση όρων για την προστασία του περιβάλλοντος. Έγκριση όρων για την προστασία του περιβάλλοντος απαιτείται επίσης για την επέκταση, την τροποποίηση ή και τον εκσυγχρονισμό υφιστάμενων έργων ή δραστηριοτήτων, που έχουν καταταγεί στις παραπάνω κατηγορίες, εφόσον επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον. β. Με την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων η Διοίκηση επιβάλλει προϋποθέσεις, όρους,

περιορισμούς και διαφοροποιήσεις για την πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας, ιδίως ως προς τη θέση, το μέγεθος, το είδος, την εφαρμοζόμενη τεχνολογία και τα γενικά τεχνικά χαρακτηριστικά. γ. Η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση των διοικητικών πράξεων που απαιτούνται κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για την πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας. δ. Για την έκδοση της απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων πρέπει να τηρείται : δα) η διαδικασία της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης του προτεινόμενου έργου ή δραστηριότητας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 6α και 10α και η δημοσιοποίηση της θετικής γνωμοδότησης ή της αρνητικής απόφασης επί της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης της αρμόδιας αρχής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 5, δβ) η διαδικασία υποβολής και η αξιολόγηση Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ή Περιβαλλοντικής Έκθεσης, κατά περίπτωση, καθώς και η διαδικασία δημοσιοποίησης Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5. 2. Για την έκδοση απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για έργα και δραστηριότητες της πρώτης (Α) κατηγορίας απαιτείται υποβολή Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων γίνεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του συναρμόδιου Υπουργού. Ως συναρμόδιος θεωρείται ο αρμόδιος Υπουργός για το έργο ή τη δραστηριότητα. Εάν από το έργο ή τη δραστηριότητα επέρχονται επιπτώσεις σε αρχαιότητες ή σε δασικές εκτάσεις ή σε γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας ή στην παράκτια ή τη θαλάσσια ζώνη ή σε περίπτωση που το έργο ή η δραστηριότητα αφορά στην εγκατάσταση μονάδας επεξεργασίας αστικών λυμάτων ή στη δημιουργία χώρου επεξεργασίας και διάθεσης απορριμμάτων, τότε η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων γίνεται αντίστοιχα και από τον Υπουργό Πολιτισμού ή Γεωργίας ή Εμπορικής Ναυτιλίας ή Υγείας και Πρόνοιας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του κατά περίπτωση συναρμόδιου για το έργο ή τη δραστηριότητα Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επιτρέπεται η αρμοδιότητα έκδοσης απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για ορισμένα έργα ή δραστηριότητες της πρώτης (Α) κατηγορίας να μεταβιβάζεται στον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας. Για την έκδοση απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων γνωμοδοτούν : α) κατά περίπτωση οι Οργανισμοί που έχουν συσταθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 του Ν. 2508/1997 (ΦΕΚ 124 Α'), του Ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α') και του Ν. 1561/1985 (ΦΕΚ 148 Α') και β) το οικείο Νομαρχιακό Συμβούλιο 6. α. Για νέα έργα και δραστηριότητες ή τη μετεγκατάσταση, τον εκσυγχρονισμό, επέκταση ή τροποποίηση των υφισταμένων, της πρώτης (Α) κατηγορίας, εφόσον επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, απαιτείται μαζί με την αίτηση και η υποβολή Προμελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Επί της Προμελέτης αυτής η αρμόδια για έγκριση περιβαλλοντικών όρων αρχή προβαίνει σε προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση της πρότασης που συνίσταται σε γνωμοδότηση ως προς τη θέση, το μέγεθος, το είδος, την εφαρμοζόμενη τεχνολογία, τα γενικά τεχνικά χαρακτηριστικά, τη χρήση των φυσικών πόρων, τη συσσωρευτική δράση με άλλα έργα, την παραγωγή αποβλήτων, τη ρύπανση και τις οχλήσεις, καθώς και τον κίνδυνο ατυχημάτων ιδίως από τη χρήση ουσιών ή τεχνολογίας. β. Για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση λαμβάνονται υπόψη : αα) Οι γενικές και ειδικές κατευθύνσεις της χωροταξικής πολιτικής που προκύπτουν από εγκεκριμένα

χωροταξικά ρυθμιστικά και πολεοδομικά σχέδια ή άλλα σχέδια χρήσεων γης. ββ) Η περιβαλλοντική ευαισθησία της περιοχής, που ενδέχεται να θιγεί από το έργο ή τη δραστηριότητα. γγ) Τα χαρακτηριστικά των ενδεχομένων σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως το μέγεθος, η πολυπλοκότητα, η ένταση και η έκτασή τους, ο διασυννοριακός χαρακτήρας τους, η διάρκεια, η συχνότητα και η αναστρεψιμότητά τους. δδ) Τα οφέλη για την εθνική οικονομία, την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία και η εξυπηρέτηση άλλων λόγων δημόσιου συμφέροντος. εε) Οι θετικές επιπτώσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον σε μία ευρύτερη περιοχή από εκείνη που επηρεάζεται άμεσα από το έργο ή τη δραστηριότητα. γ. Μετά την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση της πρότασης: αα) είτε καλείται ο ενδιαφερόμενος ιδιώτης ή αρμόδιος φορέας να υποβάλει Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) για Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων, ώστε να ακολουθηθεί η διαδικασία των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να απαιτηθούν πρόσθετα στοιχεία και τεκμηριώσεις για επί μέρους περιβαλλοντικά μέσα ή παραμέτρους, ββ) είτε του γνωστοποιείται ότι δεν είναι δυνατή η πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας όπως προτάθηκε δ ε. Η Διοίκηση, προκειμένου να εγκρίνει περιβαλλοντικούς όρους, μπορεί, κατά το στάδιο της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης οποιασδήποτε πρότασης έργου ή δραστηριότητας, να απαιτήσει την υποβολή περιβαλλοντικής μελέτης ανώτερης κατηγορίας ή υποκατηγορίας και να υπαγάγει το έργο ή τη δραστηριότητα στη διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων ανώτερης κατηγορίας ή υποκατηγορίας από αυτήν που υπάγεται το έργο ή η δραστηριότητα, αν εκτιμάται ότι θα προκύψουν σοβαρές επιπτώσεις για το περιβάλλον από την πραγματοποίησή του. Αρμόδια προς τούτο είναι η αρχή που αξιολογεί την Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και γνωμοδοτεί σχετικά. στ. Προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση δεν απαιτείται στις θεσμοθετημένες βιομηχανικές περιοχές και ζώνες στις βιοτεχνικές περιοχές και πάρκα, στις ναυπηγοεπισκευαστικές περιοχές, σύμφωνα με την ισχύουσα σχετική νομοθεσία, στις Περιοχές Οργανωμένης Ανάπτυξης Παραγωγικών Δραστηριοτήτων (Π.Ο.Α.Π.) του άρθρου 10 του Ν. 2742/ 1999 (ΦΕΚ 207 Α') και στις περιπτώσεις που η χωροθέτηση προβλέπεται από νόμο ή εγκεκριμένο χωροταξικό ή πολεοδομικό ή ρυθμιστικό σχέδιο, στις περιοχές που εντοπίζονται κοιτάσματα μεταλλευτικών ορυκτών, βιομηχανικών ορυκτών και μαρμάρων, σύμφωνα με την περ. Α' της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 2837/2000 (ΦΕΚ 178 Α'), καθώς και στις μεταλλευτικές και λατομικές περιοχές που έχουν καθορισθεί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. 7. Η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων μπορεί να εκδίδεται για ορισμένο χρονικό διάστημα που καθορίζεται στην ίδια απόφαση, μετά την πάροδο του οποίου υπόκειται σε αναθεώρηση ή ανανέωση. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο, μόνον εφόσον επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις ως προς τις επιπτώσεις στο περιβάλλον. 8. Αν δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα υποβάθμισης του περιβάλλοντος ή αν παρατηρηθούν επιπτώσεις στο περιβάλλον, που δεν είχαν προβλεφθεί από τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ή από την περιβαλλοντική έκθεση, το αρμόδιο όργανο για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων, μπορεί να επιβάλλει πρόσθετους περιβαλλοντικούς όρους ή να μεταβάλλει τους αρχικούς ανεξάρτητα από την κατηγορία στην οποία υπάγεται το έργο ή η δραστηριότητα. 9.α. Η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για τα έργα και τις δραστηριότητες

πρώτης (Α) κατηγορίας του άρθρου 3 χορηγείται μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από την υποβολή της αίτησης, εφόσον ο κατατεθείς φάκελος ήταν πλήρης και περιελάμβανε τα απαιτούμενα δικαιολογητικά». Περαιτέρω με την παρ. 10 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι με κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται μέσα σε έξι μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου (παρ. 11), καθορίζονται, μεταξύ άλλων, τα έργα και οι δραστηριότητες της Β' κατηγορίας, για τα οποία απαιτείται προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση (περ. α' ανωτέρω παρ. 10) καθώς και το περιεχόμενο και οι προδιαγραφές κάθε τύπου προμελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Π.Π.Ε.), μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) και περιβαλλοντικής έκθεσης για κάθε ομάδα έργων ή δραστηριοτήτων κ.λπ. (περ. β' αυτής παρ. 10). Εξάλλου, με το άρθρο 3 του ανωτέρω Ν. 3010/2002, που αντικατέστησε το άρθρο 5 του Ν. 1650/1986, ορίζονται για το περιεχόμενο και τη δημοσιότητα των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων τα εξής : «1. Η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων περιλαμβάνει τουλάχιστον : α) Περιγραφή του έργου ή της δραστηριότητας με πληροφορίες για το χώρο εγκατάστασης, το σχεδιασμό και το μέγεθός του. β) Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν σημαντικά από το προτεινόμενο έργο ή τη δραστηριότητα. γ) Εντοπισμό και αξιολόγηση των βασικών επιπτώσεων στο περιβάλλον. δ) Περιγραφή των μέτρων για την πρόληψη, μείωση ή αποκατάσταση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον. ε) Σύνοψη των κύριων εναλλακτικών λύσεων και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής της προτεινόμενης λύσης. στ) Απλή (μη τεχνική) περίληψη του συνόλου της μελέτης. ζ) Σύνοψη αναφορά των ενδεχόμενων δυσκολιών που προέκυψαν κατά την εκπόνηση της μελέτης. Οι προδιαγραφές και το ειδικότερο περιεχόμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων καθορίζονται με τις υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 10β του προηγούμενου άρθρου. 2. 3. Οι αποφάσεις που αφορούν στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων, για έργα πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, καθώς και οι γνωμοδοτήσεις της Διοίκησης για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση επί των υποβαλλομένων Π.Π.Ε., διαβιβάζονται στο οικείο ή στα οικεία νομαρχιακά συμβούλια προκειμένου να λάβουν γνώση και να ενημερώσουν τους πολίτες και τους φορείς εκπροσώπησής τους. Η διαδικασία ενημέρωσης των πολιτών καθορίζεται με την απόφαση της προηγούμενης παραγράφου». Τέλος, με τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 6 του ίδιου νόμου προβλέφθηκε ότι : «1. Διαδικασίες για την προέγκριση χωροθέτησης ή την έγκριση περιβαλλοντικών όρων που εκκρεμούν μέχρι την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 3 και στην παρ. 10α του άρθρου 4 του Ν. 1650/1986, όπως αντικαθίστανται με τα άρθρα 1 και 2 του παρόντος νόμου, συνεχίζονται και ολοκληρώνονται ως εξής : α) Διαδικασίες Προέγκρισης Χωροθέτησης : Η Προέγκριση Χωροθέτησης συνιστά γνωμοδότηση της αρμόδιας υπηρεσίας κατά την έννοια προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης της πρότασης του έργου ή δραστηριότητας που προβλέπεται στην παρ. 6α του άρθρου 4 του Ν. 1650/1986, όπως αντικαθίσταται με το άρθρο 2 του νόμου αυτού. β) Διαδικασίες Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων : Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων διέπεται από τις διατάξεις του Ν. 1650/1986, όπως ίσχυαν πριν την αντικατάστασή τους με τον παρόντα νόμο, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 9 του άρθρου 4 του Ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του νόμου αυτού, οι οποίες εφαρμόζονται και για τις διαδικασίες αυτές. 2. Εκκρεμείς υποθέσεις για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου θεωρούνται εκείνες για τις οποίες έχει υποβληθεί από

τον ενδιαφερόμενο φορέα ή ιδιώτη αίτηση, που συνοδεύεται από τα απαιτούμενα σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις δικαιολογητικά, στην αρμόδια κάθε φορά υπηρεσία, είτε για προέγκριση χωροθέτησης είτε για έγκριση περιβαλλοντικών όρων.

3. Όπου στο Ν. 1650/1986 για την προστασία του περιβάλλοντος ή άλλο νόμο αναφέρεται ο όρος «προέγκριση χωροθέτησης» νοείται εφεξής προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση.

4. Στις υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 3, 4 και 5 του Ν. 1650/1986, όπως αντικαθίστανται με τα άρθρα 1, 2 και 3 του παρόντος νόμου, μπορεί να περιλαμβάνονται μεταβατικές διατάξεις για την προσαρμογή του υφιστάμενου μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συστήματος προέγκρισης χωροθέτησης ή έγκρισης περιβαλλοντικών όρων στο προβλεπόμενο με τις διατάξεις του παρόντος νόμου σύστημα προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης ή έγκρισης περιβαλλοντικών όρων». Περαιτέρω, με βάση εξουσιοδοτήσεις παρεχόμενες με διατάξεις του νόμου αυτού, αλλά και σε συμμόρφωση με τις ήδη μνημονευθείσες Οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ εκδόθηκε η κοινή απόφαση Η.Π. 15393/2332/5.8.2002 των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (Β' 1022/5.8.2002), με την οποία ορίζονται τα έργα και δραστηριότητες που κατατάσσονται σε 10 ομάδες, κοινές για την Α' και Β' κατηγορία του άρθρου 3 του Ν. 1650/1986 (άρθρο 1 Ν. 3010/2002) και υποδιαιρούνται στις υποκατηγορίες 1 και 2 για την Α' κατηγορία και 3 και 4 για τη Β' κατηγορία. Ειδικότερα, στην 4η Ομάδα (Συστήματα Υποδομών) περιλαμβάνονται οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας και διαθέσεως μη επικίνδυνων στερεών αποβλήτων με θερμική ή χημική επεξεργασία, που κατατάσσονται στην πρώτη υποκατηγορία της πρώτης κατηγορίας καθώς και η υγειονομική ταφή μη επικίνδυνων στερεών αποβλήτων, που κατατάσσεται στην αυτή υποκατηγορία της αυτής κατηγορίας για ισοδύναμο πληθυσμού από 200.000 κατοίκους και άνω. Εκδόθηκε επίσης η Η.Π. 11014/703/ Φ.104/14.3.2003 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοικήσεως και Αποκεντρώσεως «Διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) και Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Ε.Π.Ο.), σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 1650/1986 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 3010/2002 ...» (Β' 332/ 20.3.2003). Με το άρθρο 4 αυτής ορίζεται ότι για τα έργα και τις δραστηριότητες της υποκατηγορίας 1 της Α' κατηγορίας της ανωτέρω Κ.Υ.Α. Η.Π. 15393/2332/5.8.2002 υποβάλλεται προς Ε.Π.Ο. Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) περιέχουσα λεπτομερώς αναγραφόμενα στοιχεία, των λοιπών προδιαγραφών και στοιχείων της καθοριζόμενων από την προβλεπόμενη από την εξουσιοδοτική διάταξη του νέου άρθρου 4 παρ. 10β του Ν. 1650/ 1986 Κ.Υ.Α. ενώ με το άρθρο 14 προβλέπεται ότι μέχρι την έκδοση της τελευταίας αυτής Κ.Υ.Α. η μελέτη του πίνακα 1 του άρθρου 16 της Κ.Υ.Α. 69269/5387/1990 αποτελεί τη Μ.Π.Ε. τύπου 1 του ανωτέρω άρθρου 4 αυτής (της Κ.Υ.Α. Η.Π. 11014/703/Φ.104/ 14.3.2003).

10. Επειδή, παραλλήλως με τις παρατιθέμενες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις, οι οποίες επιβάλλουν αρχικώς προέγκριση χωροθέτησεως (ήδη Π.Π.Ε.Α.) και, εν συνεχεία, έγκριση περιβαλλοντικών όρων προκειμένου να τύχουν διαχειρίσεως τα στερεά απόβλητα, ορισμένοι βασικοί κανόνες για τη διαχείρισή τους τέθηκαν με την Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, που μεταφέρθηκε στο ελληνικό δίκαιο με την Κ.Υ.Α. 49541/1424/9.7.1986 (Β' 444). Η Οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με την Οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18.3.1991, η οποία με το άρθρο 1 αυτής

αντικατέστησε τα άρθρα 1 - 12 της προηγούμενης Οδηγίας. Τη νεώτερη αυτή Οδηγία μετέφερε στην ελληνική έννομη τάξη η Κ.Υ.Α. 69728/ 824/16.5.1996 (Β' 358/17.5.1996), η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλομένης πράξεως, καταργηθείσα μεταγενεστέρως με το άρθρο 16 παρ. 3 της Κ.Υ.Α. Η.Π. 50910/2727/2003 (Β' 1909/22.12.2003). Η εφαρμοστέα εν προκειμένω ανωτέρω Κ.Υ.Α. όριζε ότι η διαχείριση των στερεών αποβλήτων πραγματοποιείται κατά τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται η μη πρόκληση, αμέσως ή εμμέσως, κινδύνου για την υγεία του ανθρώπου και η μη χρησιμοποίηση διαδικασιών ή μεθόδων που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον (άρθρο 4). Προβλέπει δε, περαιτέρω, λεπτομερείς σχεδιασμούς σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και ειδικές, πολύπλοκες διαδικασίες κατάρτισης των σχεδίων. Ειδικότερα, ορίζεται ότι οι γενικές κατευθύνσεις της πολιτικής διαχείρισης των αποβλήτων προσδιορίζονται σε εθνικό επίπεδο και συνίστανται, πλην άλλων, στη θέσπιση όρων καταλληλότητας και κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης και επιλογής των χώρων των εγκαταστάσεων διαθέσεως και αξιοποίησης των στερεών αποβλήτων (άρθρο 7 παρ. 1), επιδιωκόμενης της διαθέσεώς τους σε μία από τις πλησιέστερες εγκαταστάσεις που θα χρησιμοποιούν τις πιο κατάλληλες μεθόδους και τεχνολογίες για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας (αρχή της εγγύτητας, άρθρο 7 παρ. 4). Προς τούτο καταρτίζονται πλαίσιο τεχνικών προδιαγραφών και γενικά προγράμματα διαχείρισης των αποβλήτων (άρθρο 7 παρ. 3), που εγκρίνονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. και Υγείας και Πρόνοιας (ήδη Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης) (άρθρο 8 παρ. 2). Εκδόθηκαν δε, αντιστοίχως, οι Κ.Υ.Α. 114218/31.10.1997 (Β' 1016/17.11.1997) και 113944/27.10.1997 (Β' 1016/17.11.1997), όπως η τελευταία αυτή συμπληρώθηκε και εξειδικεύθηκε με την Κ.Υ.Α. 14312/ 1302/2000 (Β' 723/9.6.2000), προβλέπουσα ως γενικούς στόχους του Εθνικού Σχεδιασμού, πλην άλλων, την παύση της λειτουργίας των ανεξέλεγκτων χωματερών, τη δημιουργία σύγχρονων και ολοκληρωμένων εγκαταστάσεων διαχείρισης απορριμμάτων (Ο.Ε.Δ.Α.) με εργοστάσια μηχανικής ανακυκλώσεως (ΕΜΑΚ) και χώρους υγειονομικής ταφής (άρθρο 3.Α.1), ειδικώς δε για την Αττική αρχικώς μεν, πλην του υφισταμένου Χ.Υ.Τ.Α., δυναμικότητας 1.460.000 τόνων ετησίως, και δύο Εργοστάσια Μηχανικής Ανακυκλώσεως και Κομποστοποίησης (ΕΜΑΚ), μετά δε την αντικατάστασή της με την Κ.Υ.Α. 26469/1501/Ε103/1.7.2003 (Β' 864/1.7. 2003) πέντε νέες θέσεις Ολοκληρωμένων Εγκαταστάσεων Διαχείρισης Απορριμμάτων (ΟΕΔΑ), ως τέτοιων νοουμένων των πάσης φύσεως έργων και δραστηριοτήτων διαχείρισης, επεξεργασίας και διαθέσεως απορριμμάτων, όπως ΕΜΑΚ, Χ.Υ.Τ.Α., Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (Κ.Δ.Α.Υ.). Με την ανωτέρω Κ.Υ.Α. 69728/824/16.5.1996 ορίζεται περαιτέρω ότι ο σχεδιασμός της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων, που εκπονείται στο πλαίσιο εφαρμογής και εξειδίκευσης των ανωτέρω γενικών κατευθύνσεων, αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στη χωροθέτηση των κατά τα ανωτέρω ολοκληρωμένων εγκαταστάσεων διαθέσεως ή και αξιοποίησης των στερεών αποβλήτων (άρθρο 9 παρ. Ι). Η διαδικασία εκπόνησεως του σχεδιασμού διαχείρισης διακρίνεται σε δύο στάδια. Στο πρώτο καταρτίζεται το πλαίσιο του σχεδιασμού που περιλαμβάνει, πλην άλλων, τον επιθυμητό αριθμό των εγκαταστάσεων αξιοποίησης ή και διαθέσεως και εξειδικεύονται οι όροι καταλληλότητας ενός χώρου και τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησής τους (άρθρο 9 παρ. ΙΙΙ Α1α). Οι όροι και τα κριτήρια αυτά αναγράφονται λεπτομερώς στο Παράρτημα Ι παρ. 3 της προαναφερόμενης Κ.Υ.Α. 114218/31.10.1997, στο οποίο αναφέρονται οι

χώροι όπου απαγορεύεται η ύπαρξη των επίδικων εγκαταστάσεων, καθώς και τα ειδικότερα υδρολογικά, γεωλογικά, περιβαλλοντικά, χωροταξικά, γενικότερης φύσεως και λειτουργικά κριτήρια, στα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται οι χώροι όπου οι εγκαταστάσεις αυτές επιτρέπονται. Κατ' εφαρμογή τους δε, περαιτέρω, προεπιλέγονται τρεις έως τέσσερις χώροι που θεωρούνται κατ' αρχήν κατάλληλοι (άρθρο 5 παρ. 3.1.5 της προαναφερόμενης Κ.Υ.Α. 113944/27.10.1997). Αρμόδια για την κατάρτιση του ανωτέρω πλαισίου μπορεί να είναι η Περιφέρεια, οπότε εγκρίνεται τούτο με απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου αφού εκφράσουν τις απόψεις τους τα οικεία Νομαρχιακά Συμβούλια (άρθρο 9 παρ. III Α1β Κ.Υ.Α. 69728/824/16.5.1006). Το δεύτερο στάδιο περιλαμβάνει την κυρίως μελέτη σχεδιασμού, που αναφέρεται στον εντοπισμό και την υπόδειξη των επικρατέστερων από τους κατά τα ανωτέρω προεπιλεγέντες ως κατάλληλους χώρους. Με αυτήν προτείνονται αρχικώς τουλάχιστον δύο εναλλακτικοί χώροι και στη συνέχεια ακολουθεί συγκριτική επιλογή και αξιολόγηση της βέλτιστης θέσεως που θα αντιστοιχεί για κάθε έργο ή δραστηριότητα (αυτό άρθρο 9 παρ. III Α1). Οι χώροι που υποδεικνύονται σύμφωνα με την πιο πάνω μελέτη εγκρίνονται ως κατάλληλοι, αν μεν υπεύθυνος φορέας για την κατάρτιση της μελέτης είναι Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων με απόφαση του οικείου Νομάρχη ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Νομαρχιακού Συμβουλίου και εισήγηση επιτροπής, αν δε υπεύθυνος φορέας για την κατάρτιση της μελέτης είναι η Περιφέρεια με απόφαση του Γενικού Γραμματέα αυτής ύστερα και πάλι από σύμφωνη γνώμη του Νομαρχιακού Συμβουλίου και εισήγηση επιτροπής (αυτό άρθρο 9 παρ. III Α1β). Τέλος, ο σχεδιασμός ολοκληρώνεται με την χορήγηση της κατά τις διατάξεις της Κ.Υ.Α. 60269/5387/1990 προεγκρίσεως χωροθετήσεως της εκτάσεως όπου θα πραγματοποιηθούν οι εργασίες διαχειρίσεως ή και διαθέσεως των στερεών αποβλήτων (αυτό άρθρο 9 παρ. III. Β1 και 2), για δε την πραγματοποίησή τους «απαιτείται έγκριση περιβαλλοντικών όρων όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 (παρ. 1, 2 και 3) του Ν. 1650/1986» (άρθρο 10 παρ. 1 αυτής Κ.Υ.Α. 69728/824/1996).

11. Επειδή, από τις παρατιθέμενες στις προηγούμενες σκέψεις διατάξεις συνάγεται ότι το ζήτημα της διαχειρίσεως των στερεών αποβλήτων, που περιλαμβάνει και το θέμα της επιλογής του χώρου εγκαταστάσεως Ο.Ε.Δ.Α., τμήμα των οποίων αποτελούν και οι Χ.Υ.Τ.Α., αντιμετωπίζεται από αυτές λεπτομερώς εξ αιτίας της ιδιαίτερης σημασίας του, προεχόντως για λόγους δημόσιας υγείας. Ειδικότερα, αφενός τίθενται κανόνες ως προς το είδος των υπό διαχείριση αποβλήτων, και αφετέρου προβλέπεται η εκπόνηση πολύπλοκου σχεδιασμού με εσωτερική συνοχή και σε δύο στάδια, το δεύτερο των οποίων προϋποθέτει την ολοκλήρωση του πρώτου, που περιλαμβάνει μελέτες, συντασσόμενες βάσει συγκεκριμένων αρχών, προκειμένου να επιλεγεί ο επιστημονικά άριστος χώρος όπου θα λειτουργήσει Ο.Ε.Δ.Α. Και στα δύο αυτά στάδια επιδιώκεται η μέγιστη δυνατή συμμετοχή, κατά τον ανωτέρω σχεδιασμό, των περιφερειακών αρχών καθώς και των οργάνων των Ο.Τ.Α., στα όρια των οποίων οι ανωτέρω Ο.Ε.Δ.Α. θα λειτουργήσουν, ποικίλλουσα από την έκφραση απόψεων έως τη σύμφωνη γνώμη τους προκειμένου να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή συναίνεσή τους, δεδομένου ότι οι Ο.Ε.Δ.Α. αυτές θα εξυπηρετούν πλείστους Ο.Τ.Α. Η συναίνεση όμως αυτή δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επιλογή του χώρου λειτουργίας του Ο.Ε.Δ.Α. Ειδικότερα, όταν το πρώτο στάδιο ολοκληρωθεί με απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου εγκρίνουσα, αφού εκφέρουν απλώς τις απόψεις τους τα νομαρχιακά συμβούλια, πλην άλλων και τον επιθυμητό αριθμό Ο.Ε.Δ.Α. εντός των

ορίων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, τις οποίες περιλαμβάνει, το Νομαρχιακό Συμβούλιο, καλούμενο να εκφέρει τη γνώμη του κατά το δεύτερο στάδιο, που καταλήγει στην έκδοση διοικητικής πράξεως περί εγκρίσεως ως καταλλήλων των προτεινόμενων χώρων, οφείλει να επιληφθεί και, αν αμφισβητεί την καταλληλότητα των χώρων που έχουν προταθεί με την κυρίως μελέτη του σχεδιασμού, να διατυπώσει την αρνητική γνώμη του, επικαλούμενο συγκεκριμένα στοιχεία προς αντίκρουση της μελέτης. Δεδομένου ότι με τις ανωτέρω κανονιστικές αποφάσεις δεν προβλέπεται δυνατότητα συνέχισης της σχετικής διαδικασίας χωρίς τη γνώμη του Νομαρχιακού Συμβουλίου, η άρνησή του να γνωμοδοτήσει, έχει ως αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται η έκδοση της προαναφερόμενης διοικητικής πράξεως περί εγκρίσεως ως κατάλληλων των προτεινόμενων χώρων για την εκτέλεση έργου που έχει ζωτική σημασία για την προστασία της δημόσιας υγείας και τη λειτουργία των οικισμών, χωρίς μάλιστα, να διατυπώνονται συγκεκριμένες αντιρρήσεις στο περιεχόμενο της σχετικής μελέτης, ενόψει των οποίων θα ήταν δυνατή η επανεξέτασή της. Συνεπώς, η παράλειψη ή η άρνηση του Νομαρχιακού Συμβουλίου να γνωμοδοτήσει συνιστά καθ' εαυτήν, σύμφωνα με όσα αναφέρονται σε προηγούμενη σκέψη, εξαιρετικό λόγο επιτρέποντα την ανάληψη νομοθετικής πρωτοβουλίας για την επιβολή με τυπικό νόμο ατομικής ρύθμισης χωροταξικού σχεδιασμού, η οποία συνίσταται στην έγκριση χώρων που έχουν ήδη προταθεί από την ανωτέρω μελέτη ως κατάλληλοι. Εξάλλου, εφόσον, όπως προκύπτει από τις ίδιες διατάξεις, μετά την έγκριση των χώρων, με την οποία ολοκληρώνεται το δεύτερο στάδιο της θεσπιζόμενης με τις ανωτέρω Κ.Υ.Α. διαδικασίας, ακολουθεί προέγκριση χωροθετήσεως (ήδη Π.Π.Ε.Α.) και έγκριση περιβαλλοντικών όρων για την εκτέλεση του έργου στο χώρο που τελικώς επιλέγεται μεταξύ των εγκριθέντων ως καταλλήλων κατά το δεύτερο στάδιο του σχεδιασμού, με την ανωτέρω νομοθετική επέμβαση, με την οποία δεν καταργείται ούτε υποκαθίσταται η διαδικασία της προέγκρισης χωροθετήσεως (ήδη Π.Π.Ε.Α.) και επιβολής περιβαλλοντικών όρων, ουδόλως στερείται δικαστικής προστασίας ο έχων έννομο συμφέρον, εφόσον δύναται να προσβάλει την τελευταία αυτή πράξη, με την οποία ολοκληρώνεται η σχετική διοικητική διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

12. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση με την 44/17.9.2001 απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής εγκρίθηκε ο περιφερειακός σχεδιασμός διαχειρίσεως στερεών αποβλήτων Αττικής και με τον τρόπο αυτό ολοκληρώθηκε το πρώτο στάδιο, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 10. Με την απόφαση αυτή, η οποία εκδόθηκε ύστερα από μελέτη που εκπόνησε, ως αρμόδια, η Περιφέρεια Αττικής, προβλέφθηκαν τρεις διαχειριστικές ενότητες, από τις οποίες η πρώτη αφορά την ηπειρωτική Αττική και τις νήσους Αίγινα και Σαλαμίνα για ποσότητα αστικών αποβλήτων 1.765.000 τόνων ετησίως και 230.000 τόνων, επίσης ετησίως, επεξεργασμένης ιλύος. Ως απαιτούμενα δε έργα για την ενότητα αυτή εγκρίθηκαν, μεταξύ άλλων, «... δύο Χ.Υ.Τ.Α. στην Ανατολική Αττική συνολικής δυναμικότητας 255.000 τόνων ετησίως. Τρεις (3) (μέγιστος αριθμός) μικρές και ευέλικτες μονάδες κομποστοποίησης στην Ανατολική Αττική συνολικής δυναμικότητας 80.000 τόνων ετησίως. Δέκα οκτώ (18) Τ.Σ.Μ.Α. (Τοπικά Συστήματα Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων) σε διάφορα σημεία της Αττικής ... και τρία (3) Τ.Σ.Μ.Α. προβλέπονται στην Ανατολική Αττική. Τρία Κέντρα Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (Κ.Δ.Α.Υ.) και συγκεκριμένα δύο (2) Κ.Δ.Α.Υ. στην Ανατολική Αττική συνολικής δυναμικότητας 145.000 τόνων ετησίως». Στην παρ. 6 του προοιμίου της ανωτέρω αποφάσεως γίνεται μνεία του υπ' αριθμ.

1145/5-9-2001 εγγράφου του Νομάρχη Ανατολικής Αττικής, με το οποίο διαβιβάστηκαν οι απόψεις του νομαρχιακού συμβουλίου ως προς το περιεχόμενο της μελέτης του Α' σταδίου του περιφερειακού σχεδιασμού διαχείρισης στερεών αποβλήτων (ΔΣΑ) Αττικής, όπως αυτές διατυπώνονται στο υπ' αριθμ. 23/4-9-2001 πρακτικό συνεδρίασης του νομαρχιακού συμβουλίου της Ν.Α. Ανατολικής Αττικής (απόφαση 102/2001). Στο εν λόγω πρακτικό του νομαρχιακού συμβουλίου, αφού διατυπώνονται διάφορες παρατηρήσεις ως προς την ανωτέρω μελέτη της περιφέρειας Αττικής και εκφράζεται η διαφωνία ως προς το περιεχόμενο της μελέτης αυτής και ειδικότερα ως προς τη δυνατότητα χωροθέτησης Χ.Υ.Τ.Α. στην Ανατολική Αττική προτείνεται να αφηθεί η Ν.Α. Ανατολικής Αττικής να συνεχίσει την ολοκλήρωση του σχεδιασμού διαχείρισης στερεών αποβλήτων για την περιοχή της, και, εν πάσει περιπτώσει, ο περιφερειακός σχεδιασμός να περιλάβει αυτούσια το εγκεκριμένο από το νομαρχιακό συμβούλιο Α' στάδιο σχεδιασμού της Ν.Α.Α.Α. και όχι αυτό της Περιφέρειας. Την παραπάνω απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου ακολούθησε υπό τον τίτλο «Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης Απορριμμάτων Αττικής - Β' στάδιο», η από Μάρτιο 2003 κυρίως μελέτη. Η μελέτη αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κατάλληλες θέσεις για τη δημιουργία των ανωτέρω εγκαταστάσεων στην Ανατολική Αττική, υποενότητα Β.Α. Αττικής είναι οι θέσεις α) «Μαύρο Βουνό - Γραμματικού» με συνολική βαθμολογία 6,495 βαθμούς και β) η θέση «Τρύπες - Πολυδένδρι» με συνολική βαθμολογία 5,588 βαθμούς, ενώ οι υπόλοιπες θέσεις εκρίθη ότι ενέπιπταν σε κριτήρια αποκλεισμού (βλ. περίληψη μελέτης σελ. 36 - 40). Επί του περιεχομένου της ανωτέρω μελέτης το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ανατολικής Αττικής δεν διέτύπωσε οιαδήποτε γνώμη. Ενόψει της ανωτέρω αρνήσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου Ανατολικής Αττικής να εκδώσει, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 11, γνωμοδότηση επί της μελέτης που είχε ως αποτέλεσμα την αδυναμία ολοκληρώσεως της δεύτερης φάσεως του σχεδιασμού, η προαναφερόμενη μελέτη διαβιβάστηκε στη Βουλή των Ελλήνων (βλ. σελ. 1548 των πρακτικών της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων αυτής, καθώς και σελ. 5187, 5188 των πρακτικών της Βουλής, συνεδρίαση ΡΚΖ', 11 Ιουνίου 2003 της Γ' Συνόδου της Ι' Περιόδου), προκειμένου ο ανωτέρω σχεδιασμός να ολοκληρωθεί με την έκδοση τυπικού νόμου περί εγκρίσεως των κατάλληλων θέσεων. Εκδόθηκε δε πράγματι ο αναφερόμενος στη σκέψη 2 νόμος 3164/2-7-2003, στο άρθρο 33 του οποίου ορίζεται ότι : «1. Ολοκληρώνεται ο Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης στερεών αποβλήτων της Περιφέρειας Αττικής με την έγκριση ως κατάλληλων θέσεων για εγκαταστάσεις ολοκληρωμένης διαχείρισης αποβλήτων, σύμφωνα με τους όρους και τα κριτήρια καταλληλότητας που προβλέπονται από τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 114218/1997 κοινής υπουργικής απόφασης (ΦΕΚ 1016 Β'), ως εξής : Α. Βόρεια - Ανατολική Αττική : α) θέση «Μαύρο Βουνό» Γραμματικού β) θέση «Τρύπες» Πολυδενδρίου ... 3. Για την πραγματοποίηση κάθε έργου ή δραστηριότητας που αφορά τη διαχείριση αποβλήτων στις θέσεις των προηγούμενων παραγράφων, απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 1650/1986. Η έγκριση των περιβαλλοντικών όρων διενεργείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Πολιτισμού, Γεωργίας και Υγείας και Πρόνοιας και επέχει θέση έγκρισης κατά τις διατάξεις των άρθρων 45 και 58 του ν. 998/1979, καθώς και έγκρισης κατά τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3028/2002». Στην αιτιολογική έκθεση επί της σχετικής με το άρθρο αυτό προσθήκης - τροπολογίας στο σχέδιο νόμου «Μητρώα Μελετητών» αναφέρεται ότι

για τη λύση του προβλήματος υπάρχει ελάχιστος χρόνος και τεράστιο πρόβλημα υγείας, δεδομένου ότι στην Αττική συνεχίζουν να λειτουργούν 27 χώροι ανεξέλεγκτης διαθέσεως απορριμμάτων, ιδίως στην Ανατολική Αττική, ότι έχει εκπονηθεί η μελέτη για την εύρεση των κατάλληλων χώρων και ότι η αναγκαιότητα της ρυθμίσεως είναι προφανής, ενόψει της μη γνωμοδοτήσεως των Νομαρχιακών Συμβουλίων, και επιτακτική, γιατί εκτός της συνδρομής των λόγων προστασίας της δημόσιας υγείας, έχει ήδη αρχίσει η λειτουργία των συστημάτων ανακυκλώσεως για μεν τα υλικά συσκευασίας από την 1.1.2003, για δε τα υπόλοιπα εντός του έτους 2003. Στην μελέτη δε αυτή αναφέρθηκε ρητώς και η Υπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. κατά τις σχετικές συζητήσεις στη Βουλή, κατά τις οποίες εξέθεσε ότι «Με βάση τη μελέτη την οποία έχουμε καταθέσει και στη Βουλή, για πρώτη φορά έγινε ο χάρτης του αποκλεισμού όλων των περιοχών. Τον έχω καταθέσει στα Πρακτικά Οι αρμόδιοι μελετητές πρότειναν ορισμένους χώρους που τους έχουν βαθμολογήσει. Με βάση τη μελέτη αυτή - γιατί ούτε οι Υπουργοί κάνουν τις μελέτες ούτε οι γενικοί γραμματείς των περιφερειών, ούτε η Κυβέρνηση ... τις μελέτες τις κάνουν οι ειδικοί επιστήμονες, οι οποίοι προσδιορίζουν τα τεχνικά χαρακτηριστικά - και τη βαθμολογία, καθορίστηκαν έξι χώροι για ολοκληρωμένη διαχείριση απορριμμάτων ...». Περαιτέρω, με το 135873/7.10.2003 έγγραφο της Ειδικής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος του Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. διατυπώθηκε η θετική γνωμοδότησή της επί της Π.Π.Ε.Α. του επίδικου έργου στη θέση «Μαύρο Βουνό» Γραμματικού. Αντιθέτως, με την υπ' αριθμ. 193/ 2003 (πρακτικό 20/10-11-2003) απόφασή του το Νομαρχιακό Συμβούλιο Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής απέρριψε την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου Ο.Ε.Δ.Α. Β.Α. Αττικής στη θέση «Μαύρο Βουνό» Γραμματικού. Τέλος, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη από 3-12-2003 κοινή υπουργική απόφαση, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του εν λόγω έργου.

13. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, συνέτρεχαν οι εξαιρετικοί λόγοι που δικαιολογούν την προσφυγή στη διαδικασία εκδόσεως τυπικού νόμου για τη θέσπιση της επίμαχης χωροταξικής ρυθμίσεως, συνισταμένης στην έγκριση χώρων ως κατάλληλων για τη λειτουργία έργου υποδομής. Οι λόγοι αυτοί ανάγονται στην αδυναμία της Διοικήσεως να προβεί στην ανωτέρω ρύθμιση με την έκδοση της προβλεπόμενης από τις προαναφερθείσες διατάξεις διοικητικής πράξεως λόγω της αρνήσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου Ανατολικής Αττικής να διατυπώσει την επίσης προβλεπόμενη από τις αυτές διατάξεις γνώμη του, με αποτέλεσμα, όπως εκτίθεται στη σκέψη 11, την παρεμπόδιση της λήψεως μέτρου αποβλέποντας κυρίως στην προστασία της δημόσιας υγείας, και μάλιστα ενόψει οξυμμένου κινδύνου που απορρέει από τη λειτουργία ανεξέλεγκτων χωματερών και τον κορεσμό των ήδη υπαρχόντων Χ.Υ.Τ.Α. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί, ως εξάλλου ώφειλε κατά τα αναφερόμενα στην σκέψη 7, αποδοχή του συμπεράσματος επιστημονικής μελέτης, για το περιεχόμενο της οποίας δεν υποβλήθηκαν τεκμηριωμένες αντιρρήσεις από την ενδιαφερόμενη Νομαρχία. Εξάλλου, με τη ρύθμιση αυτή, η οποία, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 10, δεν συνιστά προέγκριση χωροθετήσεως (ήδη Π.Π.Ε.Α.), αλλά προηγούμενο αυτής στάδιο, δεν στερείται δικαστικής προστασίας ο έχων έννομο συμφέρον πολίτης, εφόσον κατά τα εκτεθέντα στη σκέψη 11, ο τελικός καθορισμός του χώρου εγκαταστάσεως του έργου εξαρτάται από την έκδοση, κατά την οικεία διοικητική διαδικασία, της πράξεως περί Ε.Π.Ο., η οποία και αποτελεί την προσβαλλόμενη πράξη στην παρούσα υπόθεση. Περαιτέρω, το γεγονός ότι με την υπ' αριθμ. 193/2003 (πρακτικό 20/10-11-2003) απόφασή του το Νομαρχιακό Συμβούλιο

της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής απέρριψε την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου Ο.Ε.Δ.Α. Β.Α. Αττικής στην επίμαχη θέση «Μαύρο Βουνό» Γραμματικού, ουδεμία δύναται να ασκήσει επιρροή επί της νομιμότητας της προσβαλλομένης απόφασης, δεδομένου ότι η εν λόγω απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου, η οποία άλλωστε ελήφθη υπόψη και εκτιμήθηκε από την προσβαλλομένη (βλ. προοίμιο αυτής υπ' αριθμ. 45), προβλέπεται από το νόμο ως απλή γνώμη (βλ. άρθρο 2 Ν. 3010/2002). Κατόπιν αυτού ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Τέλος, ο λόγος ότι η συγκεκριμένη θέση κατασκευής του έργου δεν πληροί τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις για την συγχρηματοδότηση αυτού από το Ταμείο Συνοχής, πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι ο τρόπος χρηματοδότησης του επίμαχου έργου ουδεμία πάντως δύναται να ασκήσει επιρροή στο κύρος της προσβαλλομένης πράξεως.

14. Επειδή, ο λόγος ότι εφόσον τα Πανεπιστήμια Θράκης και Πατρών, όπως επίσης και το Πάντειο Πανεπιστήμιο έκριναν, κατόπιν μελέτης, ως κατάλληλο χώρο υγειονομικής ταφής αποβλήτων βορειοανατολικής Αττικής την περιοχή «Μαυροβούνι» που βρίσκεται μεταξύ Καπανδριτίου και Πολυδενδρίου, μη νομίμως επελέγη η επίδικη περιοχή ως χώρος εγκατάστασης του έργου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Τούτο δε διότι, όπως έχει ήδη αναφερθεί, η επίδικη θέση επελέγη στο πλαίσιο της διαδικασίας του περιφερειακού σχεδιασμού μεταξύ περισσότερων υποψηφίων θέσεων, κατόπιν συγκριτικής αξιολογήσεως επί τη βάσει κριτηρίων που καθορίστηκαν ειδικά ενόψει της διαδικασίας επιλογής καταλλήλων θέσεων και επομένως, εφόσον ακολουθήθηκε η νόμιμη διαδικασία, κατά την οποία αξιολογήθηκαν όλες οι πιθανές θέσεις για την εγκατάσταση του έργου, μόνη η ύπαρξη των παραπάνω μελετών δεν δύναται να ασκήσει επιρροή στην ορθότητα επιλογής της συγκεκριμένης θέσεως, ενώ εξάλλου η τελική κρίση της διοικήσεως περί επιλογής της καταλληλοτέρας θέσεως για την εγκατάσταση του έργου, ως τεχνική, δεν υπόκειται στον έλεγχο του ακυρωτικού δικαστή.

15. Επειδή, σε εκτέλεση των παρατιθέμενων στην σκέψη 7 διατάξεων του άρθρου 24 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, καθώς και του άρθρου 117 παρ. 3 αυτού, που ορίζει ότι «Δημόσια ή ιδιωτικά δάση ή δασικά εκτάσεις καταστραφείσαι ή καταστρεφόμεναι εκ πυρκαϊάς ή άλλως πως αποψιλωθείσαι ή αποψιλούμεναι, δεν αποβάλλουν εκ του λόγου τούτου τον ον εκέκτηντο προ της καταστροφής των χαρακτήρα και κηρύσσονται υποχρεωτικώς αναδασωτέαι, αποκλεισμένης της διαθέσεως τούτων δι' έτερον προορισμόν», έχει εκδοθεί ο Ν. 998/1979 «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας» (Α' 289), ο οποίος στο πέμπτο κεφάλαιο αυτού (άρθρα 37 - 44) ρυθμίζει την κήρυξη και την άρση της αναδασώσεως και στο έκτο κεφάλαιο (άρθρα 45 - 61) τις επιτρεπόμενες επεμβάσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Ειδικότερα, στο άρθρο 38 παρ. 1 του νόμου αυτού ορίζεται ότι «Κηρύσσονται υποχρεωτικώς ως αναδασωτέα τα δάση και αι δασικά εκτάσεις, ανεξαρτήτως της ειδικωτέρας κατηγορίας αυτών ή της θέσεως εις ην ευρίσκονται, εφ' όσον ταύτα καταστρέφονται ή αποψιλούνται συνεπεία πυρκαϊάς ή παρανόμου υλοτομίας αυτών ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 45 του νόμου προβλέπονται οι γενικές ουσιαστικές και διαδικαστικές προϋποθέσεις του επιτρεπτού των επεμβάσεων και ορίζεται, μεταξύ άλλων, στη παρ. 1, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου δέκατου τρίτου του Ν. 1828/1988 (Α' 272) ότι : «1. Στα δάση και τις δασικές εκτάσεις περί των οποίων το άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος ουδεμία επιτρέπεται επέμβαση προβλεπομένη

από τις διατάξεις του παρόντος ή από άλλη διάταξη με εξαίρεση τα αναφερόμενα στις διατάξεις του άρθρου 59 του παρόντος ... και τα όλως απαραίτητα για την τεχνητή αναδάσωση και την προστασία της βλαστήσεως. 3. Δεν επιτρέπεται η εν όλω ή εν μέρει μεταβολή του προορισμού δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως, ή η εντός αυτών εκτελέσεις έργων, ή η παροχή άλλης διαρκούς εξυπηρετήσεως, εφόσον, διά τον αυτόν σκοπόν είναι δυνατή η παραχώρηση ή διάθεση ή χρησιμοποίηση εδαφών, τα οποία δεν εμπίπτουν εις την έννοια των δασών ή δασικών εκτάσεων, ως αυτή προσδιορίζεται εν άρθρ. 3 του παρόντος. 4. Περί της συνδρομής της κατά την προηγούμενη παράγραφον γενικής προϋποθέσεως κρίνει ητιολογημένως το αρμόδιον προς έγκρισιν της επεμβάσεως οργάνου 5. Διά της μείζονος σημασίας ή εκτάσεως επεμβάσεις εις τα δάση και τας δασικές εκτάσεις, περί των άρθρα 58 παρ. 1 του παρόντος, απαιτείται όπως η αίτησις ή το έγγραφον, δι' ου ζητείται η παροχή της εγκρίσεως της επεμβάσεως κατά τους όρους των ως είρηται διατάξεων, συνοδεύεται υπό μελέτης επιπτώσεων επί του περιβάλλοντος και αντιμετώπισεως τούτων Εις τας περιπτώσεις ταύτας η έγκρισις παρέχεται υπό τον περιορισμόν της συμμορφώσεως του ενδιαφερομένου προς τους όρους της εν λόγω μελέτης». Τέλος, το άρθρο 58 παρ. 2 του ίδιου νόμου, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του αυτού άρθρου δέκατου τρίτου του Ν. 1822/1988 ορίζεται ότι «Για την εκτέλεση έργων υποδομής εντός των δασών ή δασικών εκτάσεων απαιτείται έγκριση του Υπουργού Γεωργίας».

16. Επειδή, κατά τις προαναφερόμενες συνταγματικές διατάξεις, σε περίπτωση καταστροφής ή αποψιλώσεως του δάσους ή της δασικής εκτάσεως από πυρκαϊά ή οποιαδήποτε άλλη αιτία, προερχόμενη είτε από ανθρώπινη ενέργεια είτε από φυσικά αίτια, είναι υποχρεωτική η κήρυξη της καταστραφείσης ή αποψιλωθείσης εκτάσεως ως αναδασωτέας και αποκλείεται η διάθεση αυτής για άλλο σκοπό δημοσίου συμφέροντος που θα δικαιολογούσε κατά νόμο (έκτο κεφάλαιο Ν. 998/1979) επέμβαση στο δάσος πριν την καταστροφή του. Τούτου δε έπεται ότι, εάν παρίσταται ανάγκη να πραγματοποιηθεί, όπως προβλέπει η ανωτέρω παρ. 2 του άρθρου 58, έργο υποδομής εντός εκτάσεως, η οποία έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, ελλείψει αντιθέτου ορισμού στο Ν. 998/1979 απαιτείται άρση της αναδασώσεως με πράξη που εκδίδεται εφόσον συντρέχουν οι κατά νόμο απαιτούμενες προϋποθέσεις. Η πράξη αυτή μπορεί είτε να προηγείται της Ε.Π.Ο. του έργου υποδομής, που αποτελεί ήδη τη μελέτη της παρ. 5 του άρθρου 45 του Ν. 998/1979 (ΣΤΕ 3393/2001), είτε και να έπεται αυτής. Σε κάθε περίπτωση όμως, η έκδοσή της αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την πραγματοποίηση οποιασδήποτε επεμβάσεως στην έκταση αυτή. Οίκοθεν δε νοείται ότι, πριν αρθεί η αναδάσωση και, περαιτέρω, πριν εκδοθεί άδεια επεμβάσεως, καθορίζουσα και τους σχετικούς όρους, απαγορεύεται οποιαδήποτε υλική ενέργεια στην έκταση αυτή. Ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι νόμιμη, δεδομένου ότι εφόσον η επίμαχη έκταση, όπου θα κατασκευασθεί το έργο, είχε κηρυχθεί αναδασωτέα, δεν ήταν σε καμία περίπτωση δυνατή η διάθεσή της για άλλο σκοπό.

17. Επειδή, ο αιτών προβάλλει ότι η πραγματοποίηση του επίδικου έργου αντίκειται στο άρθρο 24 παρ. 6 του Συντάγματος, διότι βρίσκεται πλησίον του αρχαιολογικού χώρου του αρχαίου Δήμου Ραμνούντας. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι ο αρχαιολογικός χώρος βρίσκεται 3,5 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της επίδικης θέσης, όπως δε αναφέρεται στο με αριθ. πρωτ. 7619/3-10-2003 έγγραφο της

Β' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων δεν υπάρχει καν οπτική επαφή με το χώρο κατασκευής του έργου (βλ. και Μ.Π.Ε. κεφ. 2 σελ. 3). Εξάλλου, προβάλλεται συναφώς ότι το επίδικο έργο δεν μπορεί να κατασκευαστεί, διότι απέχει 1,5 χιλιόμετρο περίπου από βυζαντινές αρχαιότητες με ναό που χαίρει ιδιαίτερης προστασίας. Πέραν όμως της αοριστίας του, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί, διότι ναι μεν νοτιοανατολικά και σε ευθεία απόσταση ενός χιλιομέτρου περίπου υπάρχει η Μονή της Ζωοδόχου Πηγής, η οποία όμως, όπως προκύπτει από την Μ.Π.Ε., ανήκει σε άλλη γεωμορφολογική ενότητα και ως εκ τούτου δεν είναι ορατή από το χώρο του επίμαχου έργου. Το αυτό άλλωστε ισχύει και για τις εκκλησίες των Αγίων Θεοδώρων και της Αγίας Τριάδας, οι οποίες βρίσκονται Νότια και Νοτιοδυτικά σε απόσταση αντίστοιχα 0,7 χιλιομέτρων και 1,4 χιλιομέτρων.

18. Επειδή, ο αιτών προβάλλει ότι πλήττεται το φυσικό περιβάλλον, διότι η επιλεγείσα τοποθεσία για Χ.Υ.Τ.Α. βρίσκεται σε λόφο που απέχει 1,8 χιλιόμετρα από τις ακτές του Ευβοϊκού Κόλπου και διότι στις υπώρειες του λόφου υπάρχει υπόγεια πηγή, από την οποία υδρεύεται ο παράκτιος οικισμός Σέσι με συνέπεια τον κίνδυνο ρύπανσης από τα στραγγίσματα του Χ.Υ.Τ.Α. των επιφανειακών και υπογείων υδάτων, τα οποία τελικώς καταλήγουν στη θάλασσα. Ανεξαρτήτως, όμως, του ότι ο ισχυρισμός ότι η επιλεγείσα τοποθεσία για την εγκατάσταση του επίμαχου Χ.Υ.Τ.Α. βρίσκεται σε λόφο στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, καθώς από την Μ.Π.Ε. προκύπτει ότι όλη η εγκατάσταση βρίσκεται σε μισγάγγεια, εν σχέσει με την πιθανότητα επηρεασμού της πηγής αναφέρεται στην Μ.Π.Ε. και ειδικότερα στην γεωλογική - υδρογεωλογική και υδρολογική μελέτη που την συνοδεύει ότι το σημαντικότερο σημείο υδροληψίας βρίσκεται σε απόσταση 1,250 χιλιομέτρων από την υπό εξέταση θέση και είναι η γεώτρηση Γκούριζα, η οποία αποτελεί την κύρια γεώτρηση υδροδότησης του οικισμού Σέσι. Σύμφωνα με τις παραπάνω μελέτες η γεώτρηση αυτή ανήκει σε άλλη υδρογεωλογική ενότητα και δεν επηρεάζεται από το έργο (βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 4 σελ. 42, γεωλογική - υδρογεωλογική και υδρολογική μελέτη σελ. 28). Εφόσον, λοιπόν, ο κίνδυνος μόλυνσεως της υπόγειας πηγής εξετάσθηκε από τις συνοδεύουσες την προσβαλλόμενη πράξη μελέτες, εκτιμηθέντος ότι δεν υφίσταται τέτοια περίπτωση, με την πράξη αυτή δε, τίθενται συγκεκριμένοι όροι προς αντιμετώπιση του κινδύνου μόλυνσεως των υδάτων, ο παραπάνω λόγος πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου άλλωστε ότι η σχετική κρίση, ως συνιστώσα τεχνική εκτίμηση, δεν υπόκειται περαιτέρω στον ακυρωτικό έλεγχο.

19. Επειδή, ο αιτών προβάλλει ότι η επίμαχη εγκατάσταση θα έχει ως συνέπεια την «καταστροφή» του οικισμού Σέσι και την μη δυνατότητα μελλοντικής εντάξεώς του στο σχέδιο πόλεως. Ο λόγος όμως αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι από την Μ.Π.Ε. προκύπτει ότι από την εγκατάσταση του έργου στον συγκεκριμένο χώρο δεν επηρεάζονται αρνητικά οι χρήσεις γης της περιοχής, ούτε προβλέπεται άλλωστε να γίνει κάποια επέμβαση στο συγκεκριμένο οικισμό, ενώ εξάλλου, η κατασκευή του επίμαχου έργου ουδόλως εμποδίζει την ένταξη του οικισμού στο σχέδιο πόλεως.

20. Επειδή, συναφώς ο αιτών προβάλλει ότι ο ανωτέρω οικισμός, έχει μόνιμους κατοίκους και δύο τουριστικά ξενοδοχεία, ιδιαίτερο δε τουριστικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι παραλίες της περιοχής που είναι ιδιαίτερου κάλλους και καθαρότητας. Ο λόγος αυτός, προβαλλόμενος προφανώς υπό την έννοια ότι τα ανωτέρω χαρακτηριστικά της περιοχής δεν αξιολογήθηκαν πριν από την έκδοση της

προσβαλλόμενης πράξης, πρέπει να απορριφθεί, διότι στην Μ.Π.Ε. αναφέρεται σχετικά ότι η θέση κατασκευής του έργου δεν είναι τουριστική και παραθεριστική και επομένως, δεν θα επηρεαστούν οι τουριστικές και παραθεριστικές δραστηριότητες της ευρύτερης περιοχής (βλ. κεφ. 6 σελ. 16), καθώς επίσης ότι στη θέση, όπου πρόκειται να εγκατασταθεί το έργο δεν απαντώνται χρήσεις αναψυχής (βλ. κεφ. 2 σελ. 16).

21. Επειδή, ο αιτών προβάλλει ότι σε απόσταση 9 χιλιομέτρων από τη θέση εγκατάστασης του επίμαχου έργου βρίσκεται στρατιωτικό ελικοδρόμιο, ενώ η ελάχιστη απόσταση δημιουργίας Χ.Υ.Τ.Α. για την ασφάλεια των πτήσεων ορίζεται διεθνώς στα 13 χιλιόμετρα. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί, προεχόντως διότι δεν προσδιορίζεται πάντως ο διεθνής κανόνας βάσει του οποίου καθορίζεται η ελάχιστη απόσταση που πρέπει να απέχουν τα ελικοδρόμια από τους Χ.Υ.Τ.Α.

22. Επειδή, ο αιτών επικαλείται το υπ' αριθμ. 9/2003 πρακτικό της Νομαρχιακής Επιτροπής Χωροταξίας και Περιβάλλοντος Ανατολικής Αττικής, το οποίο αναφέρεται στις αρνητικές συνέπειες που θα υπάρξουν γενικά στο περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής από την κατασκευή Εγκαταστάσεως Διαχειρίσεως Στερεών Αποβλήτων στον συγκεκριμένο χώρο (σχετικά βλ. και το υπ' αριθμ. 10977/10-11-2003 έγγραφο της Διεύθυνσης Γεωργίας Ν.Ε.ΧΩ.Π.) και προβάλλει ειδικότερα ότι : α. Θα προκληθεί ατμοσφαιρική και ηχητική ρύπανση λόγω της κυκλοφορίας των απορριμματοφόρων οχημάτων και της λειτουργίας των μηχανημάτων για τις εργασίες που εκτελούνται εντός του χώρου. Επίσης, θα υπάρξει σημαντική εκπομπή αερίων στην ατμόσφαιρα και δυσοσμία που θα κατακλύζει τις κοινότητες Βαρνάβα και Γραμματικού καθώς και αύξηση ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως λόγω της διέλευσης απορριμματοφόρων από κατοικημένες και τουριστικές περιοχές. β. Θα υπάρξει οπτική ρύπανση, καθώς με την διαμόρφωση του χώρου και την κατασκευή του εργοστασίου θα καταστραφούν δασικές εκτάσεις με πεύκα και άλλη δασική βλάστηση, καθώς και το ανάγλυφο της περιοχής, το οποίο είναι ιδιαίτερου φυσικού κάλλους με αποτέλεσμα να επέλθει υποβάθμιση και αλλοίωση της περιοχής και των γειτονικών οικισμών (Σέσι, Βαρνάβα, Γραμματικό) γ. Θα προκληθεί ρύπανση του υδροφόρου ορίζοντα και της θάλασσας του Ευβοϊκού, καθώς η τοποθεσία που επιλέχθηκε βρίσκεται σε μισγάγγεια με μεγάλη κλίση και φυσική απόληξη στην θάλασσα.

23. Επειδή, ως προς τους αναφερόμενους στην προηγούμενη σκέψη ισχυρισμούς παρατηρούνται τα ακόλουθα : α. Σχετικά με την παραγωγή θορύβου αναφέρεται στην Μ.Π.Ε. ότι ο θόρυβος δημιουργείται από την κυκλοφορία οχημάτων (φορτηγών και απορριμματοφόρων) και από την λειτουργία μηχανημάτων για τις εργασίες που εκτελούνται εντός του Χ.Υ.Τ.Α. (συμπύεση απορριμμάτων, επικάλυψη απορριμμάτων στο Χ.Υ.Τ.Α., χωματουργικές εργασίες κ.λπ.), καθώς και ότι η όχληση από τις εργασίες στον Χ.Υ.Τ.Α. γίνεται αντιληπτή μόνο από το προσωπικό (βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 6 σελ. 57, 69). Ως προς την αντιμετώπιση του προκαλούμενου θορύβου αναφέρεται ότι το επίπεδο αυτού εκτός της εγκατάστασης κυμαίνεται σε πολύ χαμηλά επίπεδα, εφόσον τα μηχανήματα κινούνται κατά κύριο λόγο στο εσωτερικό της εγκατάστασης και εφόσον οι εξαεριστήρες ή οι ανεμιστήρες εγκατασταθούν σε κλειστό χώρο. Όπου είναι εφικτό ο μηχανολογικός εξοπλισμός θα απομονώνεται με «πάνελ» ή σε ανεξάρτητα δωμάτια και η πρόσβαση σε αυτόν θα γίνεται από αυτόνομες θύρες που θα κλείνουν κατά τη διάρκεια λειτουργίας. Ειδικότερα, οι ανεμιστήρες θα φέρουν σιγαστήρες τόσο στην αναρρόφηση όσο και στην κατάθλιψη τους. Επιπλέον αναφέρεται ότι οι επιπτώσεις

στο ακουστικό περιβάλλον αντιμετωπίζονται στο γενικό πλαίσιο για την ηχορύπανση από μηχανολογικές εγκαταστάσεις σύμφωνα με το π.δ. 1180/1981, το οποίο αναφέρεται στα επιτρεπόμενα όρια θορύβου. Ως προς το ενδεχόμενο αύξησης του θορύβου από την κίνηση απορριμματοφόρων στην οδό προσπέλασης αναφέρεται ότι δεν θα επηρεαστούν οι οικισμοί ενόψει της αποστάσεως των οικισμών και της χάραξης παρακαμπτηρίου οδού, η οποία τίθεται ως όρος με την προσβαλλόμενη απόφαση με σκοπό την αποφυγή όχλησης του οικισμού (βλ. κεφ. Α5, αριθμ. 8 της προσβαλλομένης). Σε κάθε περίπτωση ο θόρυβος κατά την λειτουργία της οδού δεν θα υπερβαίνει τα όρια για την λήψη των μέτρων προστασίας (βλ. κεφ. 6 σελ. 74, 75, 76, κεφ. 7 σελ. 64). Εξάλλου, εν σχέσει προς την ηχητική ρύπανση από τα αναφερόμενα στο κεφάλαιο Γ της προσβαλλομένης προκύπτει ότι τίθεται ως όρος ότι θα τηρηθεί η κείμενη νομοθεσία, όσον αφορά στον προκαλούμενο θόρυβο από την κυκλοφορία και από τις εργασίες κατασκευής. Επίσης ότι θα υπάρξει δένδροφύτευση για την ηχητική απομόνωση του χώρου σε συνεννόηση με τις αρμόδιες Υπηρεσίες της Ν.Α. Αττικής. Ως προς το ζήτημα αυτό ορίζεται περαιτέρω με την προσβαλλόμενη πράξη το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο οδικού κυκλοφοριακού θορύβου, όπως αυτό αναφέρεται στην υπουργική απόφαση 17252/20-9-92 (Β' 395/19-6-92) (βλ. κεφ. Γ προσβαλλομένης πράξεως). β. Εν σχέσει προς την πρόκληση ατμοσφαιρικής ρύπανσης περιλαμβάνονται στην Μ.Π.Ε. αναλυτικές αναφορές όσον αφορά στην παραγωγή γενικά αερίων ρύπων και στην διασπορά αυτών από τις επιμέρους μονάδες της εγκατάστασης, καθώς και ως προς τους τρόπους αντιμετώπισής τους. Ειδικότερα αναφέρεται ότι η παραγωγή οσμών από τον Χ.Υ.Τ.Α., των οποίων αποδέκτης κατά την κατεύθυνση των επικρατούντων Β - ΒΑ ανέμων είναι η κοινότητα Γραμματικού, η οποία όμως είναι σε ικανή απόσταση (3 χιλιόμετρα), ενώ η συγκεκριμένη θέση λόγω μορφολογίας παρουσιάζει προκάλυψη έναντι των ανέμων (βλ. κεφ. 6 σελ. 35). Αναφέρεται ακόμη ότι μπορεί να δημιουργηθούν οσμές και στις μονάδες επεξεργασίας των απορριμμάτων, στο στάδιο υποδοχής των απορριμμάτων προς κομποστοποίηση, ανακύκλωση ή βιολογική ξήρανση, στο στάδιο διαλογής στο Κέντρο Διαλογής Ανακυκλωσίμων Υλικών, ενώ επισημαίνεται ότι μόνο η περίπτωση των οσμών από τον ανοικτό χώρο ωρίμανσης είναι αξιόλογη, δεδομένου ότι στα προηγούμενα στάδια επεξεργασίας οι τελικές εκπομπές οσμών με τα φίλτρα είναι αμελητέες (βλ. κεφ. 6 σελ. 66 - 67). Στη συνέχεια η μελέτη αναφέρεται εκτενώς στην αντιμετώπιση των ανωτέρω συνεπειών, όπου σε σχέση με την παραγωγή βιοαερίου από τον Χ.Υ.Τ.Α. προτείνεται σύστημα εξαναγκασμένης άντλησης βιοαερίου με κατακόρυφα φρεάτια, τεχνική, η οποία αναπτύσσεται διεξοδικά στην Μ.Π.Ε. (βλ. κεφ. 7 σελ. 11). Περαιτέρω, οι εκπεμπόμενες οσμές από τον Χ.Υ.Τ.Α. αντιμετωπίζονται κατά την μελέτη με κάλυψη, συμπίεση, κατάλληλες κλίσεις για την ελαχιστοποίηση της εισόδου νερού στα απορρίμματα, εξασφάλιση άμεσης εκφόρτωσης και διάστρωσης των απορριμμάτων, χρησιμοποίηση υδρασβέστου κ.λπ. (βλ. κεφ. 7 σελ. 16). Ως προς την αντιμετώπιση των οσμών και της σκόνης αναφέρεται ότι θα απάγονται από τους χώρους δημιουργίας και θα υφίστανται επεξεργασία σε κεντρικά συστήματα αποκονίωσης, απόσμησης με στόχο την μείωση των επιπέδων τους, ώστε το προσωπικό να εργάζεται με υγιεινές συνθήκες, ενώ στον εξωτερικό χώρο η εξάλειψη οσμών και σκόνης θα πληροί τα αποδεκτά όρια εκπομπών στην ατμόσφαιρα αερίων και στερεών ρύπων (βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 7 σελ. 59 - 61). Ως προς την πρόκληση αέριας ρύπανσης λόγω της κινήσεως απορριμματοφόρων στην οδό προσπέλασης στην Μ.Π.Ε. αναφέρεται ότι αναμένεται μία ελαφρά επιβάρυνση της ατμόσφαιρας σε σχέση με την σημερινή κατάσταση. Η νέα

χάραξη όμως θα διευκολύνει την αποφυγή επιβάρυνσης του μικροπεριβάλλοντος της κοινότητας Γραμματικού (βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 6 σελ. 72). Ως προς το ζήτημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη οι ακόλουθοι όροι : Στο κεφάλαιο Δ.1 υπ' αριθμ. 31 αναφέρεται ότι σε όλες της μονάδες επεξεργασίας πρέπει να υπάρχουν κλειστού τύπου εγκαταστάσεις με σύστημα συλλογής και διαχωρισμού σκόνης και με σύστημα ελέγχου οσμών. Τα συστήματα αυτά περιλαμβάνουν δίκτυα αεραγωγών απαγωγής με κατάλληλες χοάνες αναρρόφησης του αέρα, πάνω από τις ρυπαίνουσες με σκόνη δραστηριότητες. Στην έξοδο των εξαερισμών πρέπει να υπάρχουν σακκόφιλτρα ή άλλα κατάλληλα φίλτρα κατακράτησης της σκόνης. Η τελική συγκέντρωση αιωρούμενων σωματιδίων μετά το σύστημα αποκονίωσης πρέπει να είναι 50 mg/m³ και να μην υπερβαίνει αυτή την τιμή. Παράλληλα αναφέρεται ότι τα συστήματα αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν δίκτυα αεραγωγών απαγωγής οσμών με κατάλληλες χοάνες αναρρόφησης του αέρα, πάνω από κάθε δραστηριότητα, κατά την οποία παράγονται οσμές, και να καταλήγουν σε βιοφίλτρα. Επιπλέον όλες οι διατάξεις απόσμησης του έργου θα πρέπει να σχεδιασθούν κατά τρόπο ώστε η συγκέντρωση οσμών στα όρια του γηπέδου του έργου, να μην υπερβαίνει τα θεσμοθετημένα όρια οσμών. Τέλος περιλαμβάνεται η υποχρέωση ο βαθμός απόδοσης των αντιρρυπαντικών συστημάτων να είναι τουλάχιστον 98% και να ελέγχονται τακτικά οι αποδόσεις των εγκαταστάσεων. Στο ίδιο κεφάλαιο αναφέρεται ότι ο χώρος υποδοχής των απορριμμάτων στις μονάδες επεξεργασίας πρέπει να είναι κλειστός, να εξαερίζεται, να διαθέτει σύστημα απόσμησης και σύστημα απαερίωσης και να βρίσκεται σε υποπίεση. Στο κεφάλαιο Δ5 υπ' αριθμ. 6 προβλέπεται η κατασκευή δικτύου συλλογής και ελεγχόμενης απαγωγής βιοαερίου από κατακόρυφο σύστημα συλλογής. Στο κεφάλαιο Δ.6 με τίτλο «Αποκατάσταση Χ.Υ.Τ.Α.» αναφέρεται ότι θα πρέπει να κατασκευαστεί δίκτυο συλλογής και ελεγχόμενης απαγωγής βιοαερίου. Η μέθοδος συλλογής μεταφοράς, επεξεργασίας και καύσης του βιοαερίου αναπτύσσεται εκτενώς στις επόμενες παραγράφους. γ. Εν σχέσει προς την οπτική ρύπανση σημειώνεται στην Μ.Π.Ε. ότι η συγκεκριμένη θέση έχει καλή οπτική απομόνωση και είναι ορατή μόνο από την δευτερεύουσα αγροτική οδό (χωματόδρομο) που οδηγεί στην Παραλία Γραμματικού (Σέσι) και διέρχεται μέσα από τα όρια του χώρου. Επίσης, η θέση αυτή είναι μη ορατή από κατοικημένες περιοχές και διάσπαρτες κατοικίες και δεν αναμένεται να έχει καμία επίπτωση στην αισθητική εικόνα της περιοχής. Λόγω δε γεωμορφολογίας της μισγάγγειας, η θέση δεν θα είναι ορατή από την παραλία (βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 3 σελ. 6, κεφ. 5 σελ. 72). Επισημαίνεται άλλωστε ότι ήδη από το Β' Στάδιο του Περιφερειακού Σχεδιασμού η περιοχή προκρίθηκε, μεταξύ άλλων και για τον λόγο ότι βρίσκεται σε κλειστή μισγάγγεια, η οποία παρέχει πλήρη οπτική κάλυψη (βλ. τεύχος Β «Εντοπισμός - Αξιολόγηση Εναλλακτικών Θέσεων Διαχείρισεως Στερεών Αποβλήτων Περιφέρειας Αττικής - 1η Διαχειριστική Ενότητα» σελ. 99). Εξάλλου με την προσβαλλόμενη απόφαση τίθεται ως όρος η ελαχιστοποίηση της έντονης αλλοίωσης του αναγλύφου και του περιβάλλοντος από την κατασκευή των έργων οδοποιίας, με την διαμόρφωση και προσαρμογή στο φυσικό ανάγλυφο της περιοχής με κατάλληλες κλίσεις και στρογγυλεύσεις των πρανών των ορυγμάτων και επιχωμάτων, ώστε να γίνει δυνατή η φυτική αποκατάστασή τους (βλ. προσβαλλόμενη κεφ. Δ1 με τίτλο «Γενικοί όροι κατασκευής και λειτουργίας του έργου» υπ' αριθμ. 13). Στην συνέχεια του ίδιου κεφαλαίου (υπ' αριθμ. 14) προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι εκσκαφές και να προσαρμοστούν οι κατασκευές στο υφιστάμενο ανάγλυφο της περιοχής, επιβάλλεται

όπως η υλοποίηση των μονάδων εντός του γηπέδου πραγματοποιηθεί, εφόσον είναι εφικτό, σε επιμέρους επίπεδα εκσκαφών. Περαιτέρω, (υπ' αριθμ. 17) επιβάλλεται όπως κάθε είδος εργοταξιακής εγκατάστασης θα πρέπει να απομακρυνθεί μετά το πέρας κάθε εργολαβίας και ο χώρος να αποκατασταθεί. Ακολούθως (υπ' αριθμ. 26) ορίζεται ότι για λόγους οπτικής και ηχητικής απομόνωσης του χώρου πρέπει να υπάρχει εσωτερικά της περίφραξης περιμετρική δενδροφύτευση με κατάλληλα φυτά, τα οποία θα πρέπει να συντηρηθούν τουλάχιστον για τα 3 πρώτα χρόνια. Τέλος (υπ' αριθμ. 45) προβλέπεται ότι θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα, ώστε η διάταξη των μονάδων εντός του οικοπέδου να αφήνει κατάλληλους χώρους για την ανάπτυξη χώρων πρασίνου, ώστε να προσδίδεται στο σύνολο του έργου μία ενιαία διάσταση, δ. εν σχέσει προς τον κίνδυνο μόλυνσης του Ευβοϊκού, όπως έχει ήδη εκτεθεί και σε προηγούμενη σκέψη (υπ' αριθμ. 18), αναφέρεται στην Μ.Π.Ε. ότι η υπό εξέταση θέση βρίσκεται σε μικρή μισγάγγεια χωρίς ανάντη λεκάνη απορροής με μέση κλίση της τάξεως του 30%. Ο κύριος αποδέκτης των επιφανειακών νερών του χώρου είναι το ανωτέρω ρέμα περιοδικής ροής, του οποίου η κύρια και διαμορφωμένη κοίτη βρίσκεται σε απόσταση 300 μ. από το όριο του χώρου και απολήγει στη θαλάσσια περιοχή ΒΔ του οικισμού Σέσι, η οποία παρουσιάζει ειδικές χρήσεις (κολύμβηση - ψάρεμα) και απέχει από τα όρια του χώρου περίπου 2,5 χιλ. κατά μήκος ροής των υδάτων (βλ. κεφ. 2 σελ. 4, κεφ. 3 σελ. 2 κεφ. 4 σελ. 58). Σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην Μ.Π.Ε. δεν προκύπτει κίνδυνος μόλυνσης από τα στραγγίσματα του Χ.Υ.Τ.Α., καθώς η μελέτη προβλέπει ειδικά έργα συλλογής και επεξεργασίας στραγγισμάτων μέσω δικτύου αγωγών, φρεατίων συγκέντρωσης και δεξαμενής εξισορρόπησης, όπου συλλέγονται τα παραγόμενα στραγγίσματα ή βροχοστραγγίσματα και οδηγούνται προς επεξεργασία και ελέγχους των επιφανειακών και υπογείων υδάτων (βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 5 σελ. 48, βλ. ενδεικτικά όρους της προσβαλλόμενης Δ1.31.6, όπου αναφέρεται ότι τα υγρά απόβλητα από τη λειτουργία των μονάδων επεξεργασίας θα συλλέγονται και θα οδηγούνται για επεξεργασία, Δ1.31.10, όπου προβλέπεται ότι τα δάπεδα των διαφόρων χώρων των παραγωγικών μονάδων θα είναι στεγανά, ανθεκτικά στο χρόνο και σε συνθήκες βαριάς χρήσης και ότι θα πρέπει να έχουν κατάλληλη κλίση και τα υγρά να συγκεντρώνονται και να διατίθενται σύμφωνα με τον προαναφερθέντα όρο, Δ1. 44 όπου αναφέρεται ότι θα πρέπει να εξασφαλισθεί η ευστάθεια και αντιδιαβρωτική προστασία των πρηνών ορυγμάτων και επιχωμάτων, Δ8.1.3 όπου προβλέπεται η τήρηση πρωτοκόλλου δειγματοληψιών, Δ8.1.5 όπου προβλέπεται συντήρηση του συστήματος συλλογής ομβρίων). Ως προς το ενδεχόμενο ρύπανσης του υδροφόρου ορίζοντα αναφέρεται στην Μ.Π.Ε. ότι οι γεωλογικοί σχηματισμοί που απαντώνται στην περιοχή είναι κύρια οι σχιστολιθικοί της Β.Α. Αττικής, οι οποίοι παρουσιάζουν ενστρώσεις μαρμάρων. Πρόκειται για σχηματισμούς ημιπερατούς, οι οποίοι προσεγγίζουν τους πρακτικά στεγανούς. Το πάχος της ακόρεστης ζώνης, δηλαδή το βάθος στο οποίο πιθανά θα απαντάται ο υδροφόρος ορίζοντας, θεωρείται μεγαλύτερο των 90 μ., αφού το πάχος του στεγανού σχηματισμού είναι πολύ μεγαλύτερο (βλ. κεφ. 4 σελ. 37, 38). Σύμφωνα με την γεωλογική - υδρογεωλογική και υδρολογική μελέτη που συνοδεύει την Μ.Π.Ε. στην περιοχή δεν αναμένονται σημαντικοί υδροφόροι σχηματισμοί (σελ. 22 - 24). Περαιτέρω, τόσο η προσβαλλόμενη όσο και η Μ.Π.Ε. προβλέπουν έργα συλλογής και επεξεργασίας στραγγισμάτων μέσω ενός δικτύου αγωγών, φρεατίου συγκέντρωσης και δεξαμενής εξισορρόπησης όπου συλλέγονται τα παραγόμενα στραγγίσματα ή βροχοστραγγίσματα και οδηγούνται προς επεξεργασία (βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 5 σελ. 48, και προσβαλλόμενη κεφ. Δ5 υπ' αριθμ.

56). Επιπλέον η Μ.Π.Ε. και η προσβαλλόμενη πράξη αναφέρονται διεξοδικά στον τρόπο και στα υλικά στεγανοποίησης του Χ.Υ.Τ.Α. (π.χ. ενίσχυση φυσικού γεωλογικού σχηματισμού του χώρου με την κατασκευή καταλλήλου τεχνητού γεωλογικού φραγμού, χρησιμοποίηση γεωμεμβράνης, αποστραγγιστικής στρώσης από χαλίκι κ.λπ., βλ. Μ.Π.Ε. κεφ. 5 σελ. 47 και προσβαλλόμενη Κ.Υ.Α. ενδεικτικά κεφάλαιο Δ5, όροι 4.2, 4.3, 4.4).

24. Επειδή, από όσα έχουν ανωτέρω αναπτυχθεί προκύπτει ότι με την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων εξετάζονται διεξοδικά οι ενδεχόμενες συνέπειες στην ευρύτερη περιοχή σε σχέση με τον θόρυβο, τους αέριους ρύπους, την οπτική επιβάρυνση του τοπίου, τον κίνδυνο ρυπάνσεως των υδάτων (υπογείων και επιφανειακών), τις τυχόν οχλήσεις των παρακείμενων οικισμών από την αύξηση της κυκλοφορίας, με την προσβαλλόμενη δε πράξη τίθενται συγκεκριμένοι όροι προς αντιμετώπιση των συνεπειών αυτών. Ενόψει των ανωτέρω οι προβαλλόμενοι περί του αντιθέτου λόγοι ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

25. Επειδή, εφόσον δεν προβάλλεται άλλος λόγος ακυρώσεως η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

Επιβάλλει στον αιτούντα την δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, η οποία ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) Ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 20 Μαρτίου, 10 και 14 Απριλίου 2006

Ο Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος Η Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος

Κ. Μενουδάκος Γ. Σακελλαρίου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 5 Ιουλίου 2007.

Ο Πρόεδρος του Α΄ Τμήματος Η Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος

Διακοπών

Γ. Παπαμεντζελόπουλος Γ. Σακελλαρίου